

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА
05 Број: 011-9113/2025
28. август 2025. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 28.08.2025

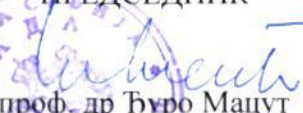
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	011-1623	23	25

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о судској помоћи у грађанским и привредним стварима, с предлогом да се узме у претрес.

За представника Владе у Народној скупштини одређен је Ненад Вујић, министар правде, а за поверенике Владимир Винш, помоћник министра правде и Милованка Говедарица, виши саветник у Министарству правде.

ПРЕДСЕДНИК

проф. др Ђуро Маџут

4100325.017/25

**ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ О СУДСКОЈ ПОМОЋИ У
ГРАЂАНСКИМ И ПРИВРЕДНИМ СТВАРИМА**

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Народне Републике Кине о судској помоћи у грађанским и привредним стварима, потписан у Београду 8. маја 2024. године, у оригиналу на српском, кинеском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о судској помоћи у грађанским и привредним стварима у оригиналу на српском језику гласи:

**У Г О В О Р
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ
О СУДСКОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И ПРИВРЕДНИМ СТВАРИМА**

Република Србија и Народна Република Кина (у даљем тексту: „Стране”).

У жељи за подстицањем међусобног поверења и сарадње у области судске помоћи у грађанским и привредним стварима између две Стране, на основу узајамног поштовања суверености, једнакости и заједничког интереса и са сврхом продубљивања свеобухватног српско-кинеског стратешког партнерства.

Одлучиле су да закључе овај уговор и споразумеле су се о следећем:

ПОГЛАВЉЕ I

Опште одредбе

Судска заштита

Члан 1.

1. Држављани једне Стране уживају једнаку судску заштиту на територији друге Стране као и држављани друге Стране и имају право на приступ судовима друге Стране под истим условима који важе за држављане друге Стране.

2. Судови једне Стране не могу од држављана друге Стране да захтевају полагање обезбеђења парничних трошкова само због тога што су странци или што немају пребивалиште или боравиште на њеној територији.

3. Ст. 1. и 2. овог члана примењују се и на правна лица која имају седиште на територији једне од Страна, а основана су у складу са законима те Стране.

Смањење и ослобађање од плаћања трошкова судског поступка и правне помоћи

Члан 2.

1. Држављани једне Стране имају право на смањење трошкова или на ослобађање од плаћања трошкова судског поступка на територији друге Стране и имају право на правну помоћ под једнаким условима и у истом обиму који важе и за држављане друге Стране.

2. Уз молбу за смањење или ослобађање од плаћања трошкова судског поступка или правне помоћи из става 1. овог члана подноси се и уверење о имовном стању молиоца коју издаје надлежни орган Стране на чијој територији моилац има пребивалиште или боравиште. Ако моилац нема пребивалиште нити боравиште на територији једне од Стране, ово уверење издају или оверавају дипломатска или конзуларна представништва Стране чије је то лице држављанин.

3. Судски органи или други надлежни органи који одлучују о молби за смањење или ослобађање од плаћања трошкова поступка или правне помоћи могу затражити додатне податке.

Обим судске помоћи

Члан 3.

Судска помоћ, за потребе овог уговора, обухвата:

- 1) урчење судских и вансудских докумената у складу са Хашком конвенцијом о достављању у иностранству аката у грађанским и трговачким стварима;
- 2) извођење доказа у складу са Хашком конвенцијом о прибављању у иностранству доказа у грађанским и трговачким стварима;
- 3) признање и извршење судских и арбитражних одлука;
- 4) размену информација о прописима.

Начини комуникације у пружању судске помоћи

Члан 4.

1. Ако се друкчије не предвиђа овим уговором, Стране приликом доношења или одобравања захтева за судску помоћ остварују директну комуникацију преко својих централних органа који се у ту сврху одреде.

2. Централни органи у смислу става 1. овог члана су Министарство правде за Републику Србију и Министарство правде за Народну Републику Кину.

3. Ако једна Страна промени првобитно одређени централни орган, та Страна о томе обавештава другу Страну дипломатским путем.

Меродавно право у пружању судске помоћи

Члан 5.

Стране у извршењу задолжитица за судску помоћ примењују домаће прописе, осим ако се овим уговором не предвиђа друкчије.

Одбијање судске помоћи

Члан 6.

Ако Страна од које се тражи судска помоћ (у даљем тексту: „замољена Страна“) сматра да се указивањем судске помоћи угрожава њен суверенитет, безбедност или јавни поредак или да је таква помоћ у супротности са основним принципима њеног законодавства или сматра да је тражена помоћ ван надлежности њених судских органа може да одбије пружање судске помоћи, а о разлозима за одбијање обавештава Страну која тражи судску помоћ (у даљем тексту: „Страна мољала“).

Форма и садржај замолнице за судску помоћ

Члан 7.

1. Замолница за судску помоћ подноси се у писаној форми и мора имати потпис или печат органа који тражи помоћ и треба да садржи следеће:

- 1) назив и адресу органа који тражи помоћ;
- 2) назив замољеног органа, уколико је познат;
- 3) име, држављанство и адресу лица на које се замолница односи и, ако се ради о правном лицу, назив правног лица и адресу;
- 4) име и адресу заступника лица на које се замолница односи, по потреби;
- 5) опис природе поступка на који се предметна замолница односи и кратак сажетак предмета;
- 6) опис тражене судске помоћи; и
- 7) остале информације које могу бити неопходне за извршење замолнице.

2. Ако замољена Страна сматра да су информације које је доставила Страна молиља недовољне за поступање по замолници у складу са одредбама овог уговора, замољена Страна може од Стране молиље да тражи достављање додатних информација.

Језик

Члан 8.

1. Централни органи Страна се у међусобној писаној комуникацији служе својим језиком, уз обезбеђен превод на језик друге Стране или енглески језик.

2. Замолнице за судску помоћ и пратећа документација сачињавају се на језику Стране молиље и уз њих се прилаже превод на језик замољене Стране.

ПОГЛАВЉЕ II

Уручење докумената

Обим примене

Члан 9.

Стране, у складу са одредбама овог уговора, извршавају замолнице друге Стране за уручење судских и вансудских докумената лицима која се налазе на њеној територији.

Поступање по замолници за уручење

Члан 10.

1. Замољена Страна приликом поступања по замолници за уручење примењује начин прописан прописима те Стране.

2. Замољена Страна извршава замолницу за уручење на посебан начин изричито затражен од Стране молиље, ако такав начин није у супротности са прописима замољене Стране.

3. Ако замолбени орган није надлежан за поступање по замолбини, доставиће је надлежном органу на поступање.

4. Ако замолбена Страна није у могућности да изврши уручење на основу података о адреси које је навела Страна молила, замолбена Страна мора предузети све неопходне мере у циљу утврђивања адресе и може, ако је потребно, од Стране молила да затражи додатне информације. Ако замолбена Страна ни тада не буде могла да утврди адресу или из неких других разлога не буде у могућности да поступи по замолбини, враћа Страни молила замолбину и пратећу документацију наводећи разлоге због којих је била спречена да изврши уручење.

Обавештење о исходу уручења

Члан 11.

Замолбена страна, на начин комуницирања утврђен у члану 4, овог уговора, обавештава Страну молила у писаној форми о исходу уручења и у прилогу доставља потврду о уручењу коју је сачинио орган који је извршио прелестно уручење. Та потврда садржи име и личне податке prima facie, датум, место и начин уручења. Ако prima facie одбије пријем, наводе се разлози одбијања.

Трошкови уручења

Члан 12.

Замолбена Страна сноси све трошкове који настану на њеној територији извршењем замолбеница за уручење. Међутим, Страна молила сноси трошкове настале извршењем замолбеница за уручење у складу са одредбом из члана 10, став 2, овог уговора.

ПОГЛАВЉЕ III

Извођење доказа

Обим примене

Члан 13.

1. Према одредбама овог уговора, једна Страна извршава замолбенице за извођење доказа које поднесе друга Страна укључујући узимање изјава од странака у поступку и сведока, прикупљање материјалних и писаних доказа, спровођење вештачења или увиђаја или обаваљање других судских радњи везаних за извођење доказа.

2. Овај уговор не примењује се на:

- 1) извођење доказа који нису намењени за употребу у започетим или будућим судским поступцима; или
- 2) прибављање докумената који нису наведени у замолбини, или нису у директној и блиској вези са предметом.

Извршење замолнице за извођење доказа

Члан 14.

1. Замољена Страна у извршењу замолнице за извођење доказа примењује домаће прописе.

2. Замољена Страна извршава замолницу за извођење доказа на посебан начин изричито затражен од Стране молиље, ако такав начин није у супротности са прописима замољене Стране.

3. Ако замољени орган није надлежан за поступање по замолнице, доставиће је надлежном органу на поступање.

4. Ако замољена Страна има потешкоћа са извођењем доказа на основу података о адреси које је навела Страна молиља, замољена Страна мора предузети све неопходне мере у циљу утврђивања адресе и може, ако је потребно, од Стране молиље да затражи додатне информације. Ако замољена Страна ни тада не буде могла да утврди адресу или из неких других разлога не буде у могућности да поступи по замолницу, замолницу и пратећу документацију враћа Страни молиљи, наводећи разлоге због којих је била спречена да изврши замолницу.

5. На изричит захтев Стране молиље, замољена Страна обавештава Страну молиљу о времену и месту извршења замољене радње, како би заинтересоване странке или њихови заступници могли присуствовати извршењу замолнице. Ако присуствују извршењу горе поменуте странке или њихови заступници морају поштовати законске прописе замољене Стране.

Одбијање сведочења

Члан 15.

1. Ако лице чије сведочење се тражи према одредбама овог уговора тврди да по законима Стране молиље има право или привилегију да одбије да сведочи, замољена Страна ће од Стране молиље тражити потврду о постојању тог права или привилегије. Потврда коју достави Страна молиља сматра се уверљивим доказом о постојању тог права или привилегије, осим ако постоји очигледан доказ о супротном.

2. Лице чије сведочење се тражи према одредбама овог уговора може одбити да сведочи ако је према законима замољене Стране том лицу дозвољено да не сведочи у сличним околностима у судском поступку покренутом у замољеној Страни.

Обавештење о исходу извршења

Члан 16.

Замољена страна, на начин комуницирања из члана 4. овог уговора, обавештава Страну молиљу у писаној форми о исходу поступања по замолници за извођење доказа и у прилогу доставља прикупљени доказни материјал.

Доступност лица за сведочење

Члан 17.

1. Замолбена Страна, на захтев Стране молиће, упућује позив лицу да се појави на територији Стране молиће ради сведочења. Страна молића обавештава лице о висини и стандарду свих евентуалних накнада и трошкова који се исплаћују том лицу. Замолбена Страна одмах обавештава Страну молићу о оговору тог лица.

2. Замолбеница за уручење документа којим се неко лице позива да се појави на територији Стране молиће доставља се замолбеној Страни најкасније 60 дана пре заказаног појављивања, осим ако у хитним случајевима замолбена Страна пристане на краћи период.

Заштита сведока и вештака

Члан 18.

1. Сведок или вештак који се налази на територији Стране молиће не може бити кривично гоњен, притворен, осуђен или поврћен неким другим ограничењем личне слободе на територији те Стране због неке раније или прошле обавезе да без претходног одобрења замолбене Стране и његове личне сагласности, сведочи у неком другом судском поступку, осим оног који је предмет замолбенице.

2. Одредба из става 1. овог члана не примењује се ако то лице није нанетило територију Стране молиће у року од 15 дана од дана када му је званично саопштено да његово присуство више није потребно или од када се по њеном напуштању у њу доброволно вратио. Али у овај рок не улажунава се време за које то лице није могло да напусти територију Стране молиће због разлога који су ван његове/њене контроле.

3. Лице које одије позив за сведочење из члана 17. овог уговора не може због тог одијања да буде кажњено нити поврћено било каквим принудним мерама ограничења личне слободе.

Трошкови извођења доказа

Члан 19.

1. Замолбена Страна сноси трошкове који настану извршењем замолбеница за извођење доказа на њеној територији, али Страна молића сноси следеће трошкове:

1) трошкове који настану извршењем замолбеница применом посебног начина из члана 14. став 2. овог уговора;

2) трошкове за лица која дођу, бораве и напуште територију замолбене Стране, на основу члана 14. став 5. овог уговора;

3) трошкове или накнаде за лица која дођу, бораве и напуште територију Стране молиће из члана 17. овог уговора. Ови трошкови или накнаде се плаћају према важећим стандардима или прописима места где су они настали;

4) трошкове и хонораре вештака; и

5) трошкове усменог превођења.

2. Ако постане очигледно да извршење замолиште изискује ванредне издатке, Стране су дужне да се консултују ради утврђивања услова под којима се може извршити замолишта.

ПОГЛАВЉЕ IV

Признање и извршење судских и арбитражних одлука

Врсте судских одлука

Члан 20.

1. Стране, у складу са одредбама овог уговора, признају и извршавају на својој територији следеће судске одлуке донете на територији друге Стране после ступања на снагу овог уговора:

1) судске одлуке донете у поступцима у грађанским и привредним стварима; или

2) судске одлуке донете у кривичним поступцима које се односе на грађанске ствари и везане су за накнаду штете и повраћај имовине оштећенима.

2. „Судске одлуке“ из става 1. овог члана укључују и судске докumente о поравнању донете у грађанским и привредним стварима.

Полношење захтева

Члан 21.

Захтев за признање и извршење судске одлуке странка у поступку може поднети директно надлежном суду замолишне Стране или суду који је донео одлуку и који тај захтев доставља надлежном суду замолишне Стране на начин из члана 4. овог уговора.

Документација која се прилаже уз захтев

Члан 22.

1. Уз захтев за признање и извршење судске одлуке прилажу се следећи документи:

1) оверен препис одлуке;

2) документ којим се потврђује да је одлука коначна, а ако се тражи извршење она и потврду о извршености одлуке, осим ако у самој одлуци то већ није изричито наведено;

3) документ којим се потврђује урочено одлуке странки против које је одлука донета и да је странка која нема правну способност у поступку била прописано заступана; и

4) ако је одлука донета у одсутности једне странке, документ на основу кога се може утврдити да је судски позив урочен странки која је изостала.

2. Уз захтев, одлуку и горе поменуте документе прилаже се и оверени превод тих докумената на језик замолишне Стране.

Одбијање признања или извршења

Члан 23.

Признање или извршење судских одлука из члана 20. став 1. овог уговора може се одбити у складу са одредбама члана 6. овог уговора или под условом да:

1) одлука није коначна или није извршна по прописима Стране у којој је та одлука донета;

2) суд који је донео одлуку нема надлежност у складу са чланом 24. овог уговора;

3) странка против које је донета одлука није била прописно позвана, или странка која нема правну способност у парничном поступку није била прописно заступана;

4) пред судом замољене Стране је у току поступак између истих странака и у истој правној ствари; или

5) одлука није у складу са одлуком коју је донео суд замољене Стране или одлуком коју је донео суд треће државе, а признао суд замољене Стране.

Надлежност

Члан 24.

1. У циљу примене овог уговора, суд Стране у којој је донета одлука сматра се надлежним под условом да:

1) тужени у време покретања поступка има пребивалиште или боравиште на територији те Стране;

2) је поступак покренут због пословних активности филијале коју тужени има на територији те Стране;

3) је тужени изричито прихватио надлежност суда те Стране;

4) је тужени расправљао о меритуму неоспоревајући надлежност суда;

5) је код спорова из области уговорних односа, уговор закључен на територији те Стране, односно извршен је, или је требало да буде извршен на тој територији, или се предмет поступка налази на тој територији;

6) су код спорова за утврђивање вануговорне одговорности за штету, радња којом је проузрокована штета или њене последице наступиле на територији те Стране;

7) код обавеза издржавања, поверилац у време покретања поступка има пребивалиште или боравиште на територији те Стране;

8) непокретна имовина која је предмет поступка се налази на територији те Стране;

9) код наслеђивања, преминуло лице је у време смрти имало пребивалиште или боравиште на територији те Стране, или се на територији те Стране налазе главни делови његове имовине; или

10) код ствари везаних за лични статус, парничар је имао пребивалиште или боравиште на територији те Стране у време покретања поступка.

2. Став 1. овог члана не сме бити у супротности са домаћим прописима обе Стране који се односе на искључиву надлежност. У ту сврху Стране морају, после ступању на снагу овог уговора, одмах да обавесте једна другу, у писаној форми на начин из члана 4. овог уговора о одредбама закона које се односе на искључиву надлежност.

Поступак признања и извршења

Члан 25.

1. Поступак признања и извршења судских одлука спроводи се по прописима замолане Стране.

2. Суд замолане Стране организира се на утврђивање да ли судске одлуке испуњавају услове предвиђене овим уговором и не преиспитује меритум.

3. Ако судска одлука садржи елементе који се могу оспорити и не могу бити признати или извршени као целина, суд замолане Стране може одлучити да оспори признање или извршење само једног дела те одлуке.

Правно дејство признања и извршења

Члан 26.

Судске одлуке чије је признање или извршење одобрено имају исто правно дејство као и одлуке које су донели судови замолане Стране на њеној територији.

Признање и извршење арбитражних одлука

Члан 27.

Свака Страна признаје и извршава арбитражне одлуке које су донете на територији друге Стране у складу са одредбама Конвенције о признању и извршењу иностранних арбитражних одлука потписане у Њујорку, дана 10. јуна 1958. године.

ПОГЛАВЉЕ V

Остале одредбе

Размена информација о прописима

Члан 28.

Стране, на захтев, размичују информације о важним прописима и судској пракси у вези са применом овог уговора.

Уручење докумената и извођење доказа од стране дипломатских или конзуларних представништава

Члан 29.

Свака од Страна може извршити уручење докумената или узети изјаве од својих држављана, који се налазе на територији друге Стране, преко својих дипломатских или конзуларних представништава на тој територији, под условом да се придржавају прописа друге Стране и да не примењују никакве мере принуде.

Ослобођење од легализације

Члан 30.

Ради примене овог уговора, било који документ који је издат или званично оверен у судовима или другим надлежним органима Страна и који је достављен на начин из члана 4. овог уговора ослобађају се од сваког облика легализације.

Доказна снага јавних исправа

Члан 31.

Ради примене овог уговора јавне исправе издате на територији једне Стране имају исту доказну снагу на територији друге Стране као и јавне исправе исте или сличне природе издате на тој територији.

Решавање спорова

Члан 32.

Спорови који настану у вези са тумачењем и применом овог уговора решавају се договором, дипломатским путем, ако централни органи Страна не могу да се договоре.

ПОГЛАВЉЕ VI

Завршне одредбе

Ступање на снагу, измене и раскид Уговора

Члан 33.

1. Стране обавештавају једна другу дипломатским путем о завршеном поступку потврђивања у складу са њиховим унутрашњим законским процедурама неопходним за ступање на снагу овог уговора. Овај уговор ступа на снагу по истеку 30 дана од дана пријема последње дипломатске ноте.

2. Овај уговор може бити измењен у било које време писаним споразумом између Страна. Такве измене ступају на снагу на начин описан у ставу 1. овог члана и саставни су део овог уговора.

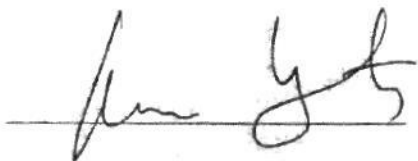
3. Уговор се закључује на неодређено време. Свака Страна може раскинути овај уговор у било које време, достављањем другој Страни обавештења у писаној форми, дипломатским путем. Раскид производи правно дејство по истеку 180 дана од дана достављања таквог обавештења другој страни. Без обзира на престанак важења овог уговора, свака замолница примљена пре раскида Уговора обрађује се у складу са овим уговором.

4. Уговор се примењује и на замолнице поднете у поступцима који су покренути пре ступања на снагу овог уговора.

У ПОТВРДУ ЧЕГА, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, су потписали овај уговор.

САЧИЊЕНО у два примерка, у Београду, дана 8. маја 2024. године, сваки од њих на српском, кинеском и енглеском језику, с тим да су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу Уговора, меродаван је текст на енглеском језику.

За Републику Србију

За Народну Републику Кину

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о судској помоћи у грађанским и привредним стварима садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Између Републике Србије и Народне Републике Кине не постоји билатерални уговор којим се регулише питање сарадње правосудних органа двеју држава у грађанским и привредним стварима.

Потреба за наведеном сарадњом је све чешћа, јер грађани две државе и правна лица све више између себе остварују правне контакте, што захтева ефикасну судску сарадњу између надлежних органа двеју држава.

Закључивањем Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о судској помоћи у грађанским и привредним стварима, створиће се услови за чвршћу и ефикаснију сарадњу правосудних органа и убрзати решавање правних спорова.

Закључивањем овог уговора олакшаће се и убрзати правни саобраћај између две државе и гарантоваће се правна сигурност физичким и правним лицима једне државе на територији друге државе.

III. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона неће бити потребна финансијска средства у буџету за 2025. годину.

У наредним годинама евентуални трошкови везани за реализацију активности из Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о судској помоћи у грађанским и привредним стварима планираће се у оквиру лимита који Министарство финансија утврђује у поступку припреме и доношења Закона о буџету за раздео Министарства правде.